

Προσφυγή της EURL Le Levant 001 κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Φεβρουαρίου 2002

(Υπόθεση T-34/02)

(2002/C 109/109)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η εταιρία EURL Le Levant 001 κ.λπ., εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Pierre Kirch, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Φεβρουαρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 25ης Ιουλίου 2001 σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία με τη μορφή αναπτυξιακής ενισχύσεως στο επιβατηγό Le Levant που προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί στο Saint-Pierre-et-Miquelon (Κρατική Ενίσχυση C 74/1999 — Γαλλία) δημοσιευθείσα στην ΕΕ L 327 της 12.12.2001, σ. 37·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες στην παρούσα υπόθεση είναι μονοπρόσωπες επιχειρήσεις περιορισμένης ευθύνης και τα φυσικά πρόσωπα που ίδρυσαν τις επιχειρήσεις αυτές. Τα πρόσωπα αυτά επένδυσαν μέσω μονοπρόσωπης επιχειρήσεως περιορισμένης ευθύνης (EURL) στο πλοίο «Le Levant». Η επένδυση μπορούσε να εκπέσει από τα φορολογητέα εισοδήματά τους, σύμφωνα με τον γαλλικό νόμο Pons⁽¹⁾. Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της αποφάσεως της Επιτροπής που θεωρεί τις εταιρίες αυτές ως αποδέκτριες κρατικής ενισχύσεως για τη ναυπήγηση του πλοίου Le Levant.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή υπερέβη τη δικαιοδοσία της εκδίδοντας απόφαση με την οποία διατάσσει κράτος μέλος να ανακτήσει από ιδιώτες και όχι από επιχειρήσεις υπό την έννοια του κοινοτικού δικαίου, το ποσό της κρατικής ενισχύσεως.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή παραβίασε τα δικαιώματά τους άμυνας και το δικαίωμα ακροάσεως, διότι δεν τους επέτρεψε να υποβάλουν εγκαίρως τις παρατηρήσεις τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως.

Στη συνέχεια, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν ότι είναι επιχειρήσεις υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι είναι μόνον ιδιώτες επενδυτές που προέβησαν σε χρηματοπιστωτική τοποθέ-

τηση με αποκλειστικό σκοπό να τύχουν φορολογικής απαλλαγής. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι η Επιτροπή παρέβη την οδηγία 90/684/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις ενισχύσεις στις ναυπηγικές εργασίες. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 7 της οδηγίας αυτής εφαρμόζεται στα ναυπηγεία ή στους εκμεταλλευόμενους πλοίο και σε καμία περίπτωση σε ιδιώτες επενδυτές.

Οι προσφεύγουσες επικαλούνται, επίσης, παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αρχής της ασφάλειας δικαίου και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Διατάσσοντας την ανάκτηση της ενισχύσεως, καίτοι αυτό είναι αντίθετο στις προαναφερθείσες γενικές αρχές του δικαίου, η Επιτροπή παραβίασε επίσης το άρθρο 14 του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου⁽²⁾.

Κατά τις προσφεύγουσες, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει επίσης πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και στηρίζεται σε μη ορθά πραγματικά περιστατικά.

Ακόμη οι προσφεύγουσες επικαλούνται παράβαση του άρθρου 153, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ, διότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα συμφέροντα των προσφευγουσών που είναι καταναλωτές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Τέλος, ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2 του κανονισμού 69/2001⁽³⁾ παραλείποντας να εφαρμόσει εν προκειμένω τον κανόνα de minimis.

⁽¹⁾ Διορθωτικός προϋπολογισμός 86-824 της 11ης Ιουλίου 1986, JORF της 12ης Ιουλίου 1986, σ. 8688.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 69/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ στις ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (ΕΕ L 10, σ. 30).

Αγωγή της Alitalia κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 13 Φεβρουαρίου 2002

(Υπόθεση T-35/02)

(2002/C 109/110)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Alitalia, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Guido Alpa, Mario Siragusa, Gian Michele Roberti, Guiseppe Scassellati και Francesca Maria Moretti, άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.